

Guardian^{3.}

November 2017

Všetkých svätých a dušičky

Prvé mrazy, vietor a dážď ukončujú letnú krásu prírody. V tomto novembrovom mesiaci naše cintoríny zakvitli ako najkrajšie záhrady. Zo všetkých strán sa ľudia ponáhľajú k hrobom svojich blízkych a v žiare sviečok spomínajú a prejavujú úctu a vďaku. Cez tiché modlitby so zaslzenými očami posielajú do večnosti pozdravy – odpočívajte vo svätom pokoji.

Sú to vážne chvíle, lebo sa zamýšľame nad ich životom a pritom prosíme o odpustenie. Je to čas zamyslieť sa i nad svojím

životom, nad našou pomínelnosťou, nad naším budúcim umieraním a smrťou. Je to čas si predstaviť i náš budúci hrob. Víta nás sviatok iný, ako ostatné počas roka. Je to sviatok Všetkých svätých s pohľadom do neba a nasledujúci deň „Dušičky“ s pohľadom do očistca. Týmito pohľadmi do večnosti zameranými na nebo a očistec je poznačený celý mesiac november, ktorý nazývame mesiacom dušičkovým, či mesiacom cintorína.

Je dojmavé a kresťanské, ak horí svieca i na opustenom a neznámom hrobe a modlí sa tam kresťanská duša. Takýto hrob symbolizuje aj hroby našich blízkych, o ktorých nevieme, kde umreli a kde sú pochovaní. Ale na tom už nezáleží, lebo naša modlitba ich nájde, nech skonali kdekoľvek a kdekoľvek sú pochovaní. Lúto mi je aj tých, ktorí zanechali svojim potomkom veľké hmotné bohatstvo, ale vieru nie a teraz sa nemá za nich kto pomodliť.

V roku 1940 keď nacisti bombardovali Anglicko a celkom zničili mesto Coventy podarilo sa Angličku zostreliť nemecké lietadlo. Z jeho trosiek vypadol nemecký pilot, ktorý umieral na ulici rozbitého mesta. Pristúpila k nemu mladá žena, vzala jeho hlavu do svojich rúk a zotrvala pri ňom pokiaľ neumrel. Keď sa jej pýtali, prečo to urobila, ved' išlo o nepriateľského vojaka, odpovedala: „Predstavila som si, ako by sa zachovala jeho matka.“ Áno, toto gesto ženy bolo silnejšie ako celá zloba sveta.

Aj my v týchto novembrových dňoch s našou Matkou Cirkvou berieme do svojho náručia všetky duše a im pomáhajme ku plnému životu s Bohom.

Halloween vs. Všetkých svätých

Kristova dobrá zvesť neprestajne obnovuje život a kultúru padlého človeka. Bojuje proti omylom a zlám, ktoré pochádzajú z ustavične hroziacich zvodov hriechu, a odstraňuje ich. Neprestajne očisťuje a povznáša mravy národov. Nebeskými bohatstvami akoby znútra zúrodňuje, upevňuje, zdokonaľuje a v Kristovi obnovuje hodnoty ducha a vlohy každého národa a každého veku. A tak Cirkev už tým, že plní svoje vlastné poslanie, podnecuje a napomáha dielo civilizácie a svojou činnosťou – a to aj liturgickými úkonmi – vychováva človeka k vnútornej slobode.“

Práve otázka Halloweenu môže byť krásnou ilustráciou tohto zložitého procesu, procesu stretu kultúr, kreativity kresťanskej viery, jej inkulturácie, výziev očisťovať a pozdvihovať spoločnosť a jej kultúru i obranného a ustráchaného postoja viery, ktorá je v kríze.

To, čo je super v Amerike, je super aj u nás? Veru, nie je. Ale chceme to vyskúšať. Veď ako sa vraví, na susedovom dvore sú vždy lepšie hrušky ako v našej záhrade. Ak sa v triede spýtam, čo je to Halloween, všetky ruky sú hore. Vraj je to zábava, stačí sa obliecť do masiek a chodiť z domu do domu. Pýtať si sladkosti a darčeky. Ak vám dajú, dobre je – bude sa im dariť; ak vám nedajú – niečo malé im treba vyparatiť. Nuž, takto to vyzerá navonok, ale čo sa skrýva za touto „zábavou“ a kto stojí na jej začiatku?

Za Halloween môžu Kelti. Tí v noci z 31. októbra na 1. novembra slávil začiatok Nového roka. Lúčili sa s letom, v ktorom vládla bohyňa života, a vítali vládu zimy s jej vládcom Samhainom. Verili, že v túto noc bohyňa leta odovzdáva vládu smrti. Spolu s ňou prichádzajú na zem mŕtvi a vracajú sa do svojich príbytkov. Aby žijúcim Keltom zosnulí neublížili a aby ich nepovolali do krajiny smrti, začali im prinášať rôzne obety a dary, napríklad obety z koní, mačiek, čiernych oviec,

mačiek, čiernych oviec, kráv i ľudí. Tieto obety sprevádzali rôzne ceremónie, ktoré viedli druidskí kňazi. Tí so svojimi pomocníkmi chodili z domu do domu a žiadali niečo na obeť. Boli presvedčení, že pána, vládcu zimy, najviac uspokojí obeť dieťaťa alebo panny. Ak niečo dostali, dom požehnali, ak nie, jeho obyvatelia mohli očakávať, že sa im prihodí niečo zlé.

V noci z 31. októbra na 1. novembra horela za každou dedinou a mestom vatra. Do nej hádzali živé zvieratá a ľudí. Ich krik počas spaľovania mal uspokojiť a vyhnať zlých duchov. Ľudia v kostýmoch okolo ohňa tancovali a preskakovali vatru v nádeji, že ich odoženú od svojich príbytkov. Dnes sa síce pri oslave Halloweenu nehádzu do vatier živé tvory, ale zato duch tohto sviatku ostal nezmenený. Namiesto druidských kňazov prinášajú požehnanie či kliatbu deti. Tie, oblečené do masiek, chodia z dverí do dverí a pýtajú sladkosti alebo darčeky. Ak ich nedostanú, niečo malé vyparatia obyvateľom domu. Tradičným jedlom sa stal ovocný koláč, do ktorého sa zapekajú darčeky. Ich úlohou je predpovedať budúcnosť. Napríklad, ak si niekto nájde v koláči prsteň, čoskoro sa ožení alebo vydá. Nemožno zabudnúť ani na tekvice so zapálenými sviečkami. Kelti ich vnímali ako prekliate duše.

Ešte sa vráťme k maskám. Kohože to možno stretnúť pri oslave Halloweenu? Napríklad bosorky. Bosorka bola pohanská bohyňa, ktorá mala na hlave klobúk a lietala na metle. Vyznala sa vo veštení a vyvolávaní duchov. Takže tu máme zástupkyňu okultizmu. Alebo Drakula – je to skutočná osoba, muž ktorý vládol šesť rokov a bol zodpovedný za stotisíc ľudských životov. Snažil sa, aby bola jeho krajina zbavená všetkých žobrakov, postihnutých, chorých a starých ľudí. Pozýval ich na hostinu do jedného zo svojich palácov a keď sa najedli, prikázal, aby strážili východy a palác dal zapáliť. Nik nemohol uniknúť. Títo „hrdinovia“ nám neprinesú veru do života nič pozitívneho.

Aktuálne štatistiky poukazujú na negatívnu stránku Halloweenu. Deti sa otvárajú pre násilie, nie je pre nich problém vykonať v túto noc niečo zlé. Do popredia sa dostávajú praktiky zamerané proti človekovi: zmrzačenie, vraždy, vyvolávanie pocitu strachu a následne je to spojené s depresiami a neurózami. Nie je to len nevinná hra, je to čas, kedy ničia deti osobný majetok iných a ubližujú mladším i tým, ktorí sa nevládsu brániť. Jedná sa však aj o veľmi výhodný marketingový ťah.

V roku 609, keď sa kresťanstvo dostávalo aj ku Keltom, pápež Bonifác IV. ustanovil Sviatok všetkých svätých. Po prvýkrát sa slávil v Ríme 13. mája. Práve vtedy pápež prebral od cisára Fokasa pohanský chrám všetkých bohov, tzv. Panteón, a zasvätil ho Panne Márii a všetkým svätým mučeníkom. Neskôr, v roku 731, pápež Gregor III. nariadil, aby sa tento sviatok presunul na 1. novembra. O sto rokov neskôr ho rozšírili na celú Cirkev.

V tento deň si spomíname na tých, ktorí už vidia Božiu slávu. Ich mená nemusia byť zapísané v cirkevnom kalendári a nemusia byť oficiálne vyhlásení za svätých, ale žili na zemi čnostným kresťanským životom a my vieme či tušíme, že ich Pán prijal do neba. Opát Odilo v roku 998 nariadil, aby večer 1. novembra vyzváňali na počesť všetkých svätých zvony a spievali sa žalmy za mŕtvych. Tieto modlitby sa predĺžili do druhého dňa, kedy sa za zosnulých slávila svätá omša, a preto 2. novembra slávime Spomienku na všetkých verných zosnulých, v našich krajinách známu ako Dušičky.

V tento deň myslíme na duše, ktoré si odpykávajú trest v očistci. Môžeme im pomáhať modlitbami, obetami či zapaľovaním sviec na hroboch. Zapálená svieca je znakom nesmrteľnosti duše a Božieho milosrdenstva. Je to pranie, ktoré symbolizuje lásku človeka na zemi s prosbou pre zosnulého: A svetlo večné nech mu svieti. V minulosti sa najmä v Ríme konali v túto noc sprievody so svetlom. Ľudia sa preobliekali za svätcov i anjelov a modlili sa za zosnulých. Cirkev nezničila slávnosť Keltov, ale dala jej novú náplň, plnú nádeje a požehnaní.

zdroj: www.cestaplus.sk

Očistec - Radostná nádej

Náuka Cirkvi o posmrtnom živote hovorí, že po smrti má duša tri možnosti: buď odchádza do neba, do pekla alebo do očistca - z ktorého sa neskôr dostane do neba.

Dňa 2. novembra si pripomíname všetky duše, ktoré sú ešte v očistci. Tieto duše síce majú odpustené hriechy, no v očistci si musia odpykať následky za hriechy, teda tresty. Existuje v ňom na rozdiel od pekla radostná nádej, že po odtrpení všetkých trestov s istotou nasledujú nebeské radosti. Duše trpiace v očistci označujeme ako Cirkev trpiacu.

Modliť sa za zosnulých je prastará obyčaj, ktorá existovala dokonca aj u pohanov. Tí vo výročný deň smrti spomínali na svojich zosnulých a prinášali za nich obety. Židia takisto konali modlitby a obety za zosnulých, napr. Júda Machabejský poslal do Jeruzalema dvetisíc drachiem striebra, aby sa v chráme konali modlitby a obety za odpustenie hriechov tých, ktorí padli v bitkách s pohanmi. Aj Pán Ježiš sa počas svojho života na zemi vyjadril v podobnom duchu – zmieriť sa už počas cesty pred súd, aby nás sudca neuvrhol do väzenia odpykať si celú dlžobu.

Očistec je miesto alebo stav očisťovania. V očistci sú tie duše, ktoré zomreli v stave milosti posväcujúcej, teda bez ťažkého hriechu. Každý spáchaný hriech má totiž následok – trest, ktorý si musíme odtrpieť. Podľa sv. Tomáša Akvinského aj ten najmenší trest v očistci je väčší ako najväčšie utrpenie tu na zemi.

Každá duša po smrti nesmierne túži po Bohu. Aj hlavný trest v očistci spočíva v tom, že Ho nemôže uvidieť, hoci by veľmi chcela. Ďalší trest je v tom, že má výčitky voči sebe samej, pretože tento stav si privodila sama svojimi pokleskami. Časť trestov si môžeme odtrpieť už tu na zemi trpezlivým znášaním ťažkostí. Okrem toho existujú tzv. plnomocné odpustky, ktorými môžeme dosiahnuť úplné odpustenie trestov. V čase od 1.- 8. novembra môžeme tieto odpustky získať výlučne pre duše v očistci. Ak ich niektorá duša na náš príhovor získa, ide rovno do neba.

Modlitby za zomrelých:

Bože, Stvoriteľ a Vykupiteľ všetkých veriacich. Ty si povedal, že svätá a spasiteľná je myšlienka modliť sa za zomrelých, aby boli zbavení svojich hriechov. Vyslyš milostivo naše vrúcne modlitby za rodičov, bratov, sestry a ostatných našich príbuzných, ktorí už z tohto sveta odišli. Oni verili a dúfali v Teba. Daj, aby boli oslobodení od všetkých trestov a stali sa účastní nebeských radostí. Skrže Krista, nášho Pána. Amen.

Bože, Otče najmilosrdnejší a najdobrotivejší, prosíme o Tvoju svätú milosť skrze Tvojho milovaného Syna, Pána a Spasiteľa nášho, Ježiša Krista, a Jeho najdrahšiu Krv vyliatu za ľudské spasenie, skrze Duchu Svätého, Tešiteľa všetkých verných duší, a pre zásluhy a orodovanie preblahoslavenej Panny Márie a všetkých Tvojich svätých, vzhliadni svojim milosrdným okom na duše nachádzajúce sa v očistci, zvlášť na (na dušu zomrelého M., dnes pochovaného, za ktorú sa dnešná svätá omša obetovala, za ktorú sa ročná pamiatka vykonáva), ktoré sa trápia pre svoje hriechy, vyslobod' ich, buď im milostivý a daj im večné odpočinutie tam, kde sám kraľuješ v nebeskej výsosti s Tvojím milým Synom a Duchom Svätým, aby Ťa mohli so všetkými svätými chváliť, velebiť a oslavovať po všetky veky vekov. Amen.

Úmysly apoštolátu modlitby na mesiac 11/2017

Nebeský Otče, obetujem ti celý svoj deň a svoje modlitby, práce, radosti aj utrpenia v spojení s tvojím Synom Ježišom Kristom, ktorý sa ti stále obetuje vo svätej omši za spásu sveta. Nech ma Duch Svätý vedie a nech mi dá silu svedčiť o tvojej láske. S Pannou Máriou, Matkou nášho Pána a Matkou Cirkvi, prosím za úmysly Svätého Otca na tento mesiac:

Všeobecný úmysel: Prosme, aby kresťania v Ázii slovami i skutkami vydávali svedectvo o evanjeliu a tak napomáhali dialógu, pokoju a vzájomnému pochopeniu najmä s veriacimi iných náboženstiev.

Úmysel slovenských biskupov: Aby svedectvo svätých pobádalo dokonalejšie napodobňovať Krista, ktorý prišiel slúžiť a nie dať sa obsluhovať.